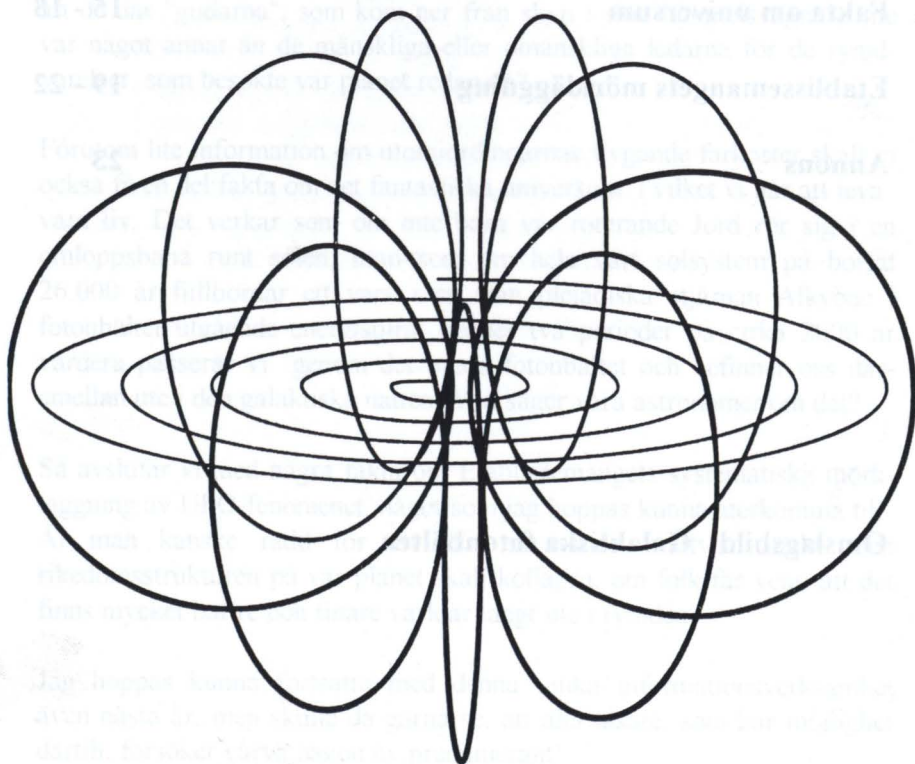

UFO-KONTAKT

Nr 4, 2000

Organ för Sveriges UFO-förbund (SUFO)

Innehåll:

	sidor
Till våra läsare	3
Vår planets historia	4 - 11
Utomjordingars flygande farkoster	12 - 14
Fakta om universum	15 - 18
Etablissemangets mörkläggnings	19 - 22
Annonser	23

Omslagsbild: Galaktiska fotonbälten

Till våra läsare !

Kunskap om vår planets verkliga historia är tyvärr inte något som vi kan inhämta vare sig ur skolböckerna eller massmedia, vilka ibland snarare vilseleder än upplyser om väsentliga ting. Det är sannolikt därför, som de flesta människor är så aningslösa och omisstänksamma, när det gäller våra verkliga makthavare, vilka faktiskt utgör ett fruktansvärt hot mot vår existens som fria och lyckliga människor.

Den här gången skall vi emellertid börja med den avlägsna forntiden, som också den är både viktig och intressant. Hur många begriper egentligen, att de där "gudarna", som kom ner från skyn i sina himmelsvagnar, inte var något annat än de mänskliga eller omänskliga ledarna för de rymd-varelser, som besökte vår planet redan då?

Förutom lite information om utomjordingarnas flygande farkoster skall vi också få en del fakta om det fantastiska universum, i vilket vi har att leva våra liv. Det verkar som om inte bara vår roterande Jord rör sig i en omloppsbana runt solen, utan som om hela vårt solsystem på bortåt 26.000 år fullbordar ett varv i en från plejadiska stjärnan Alkyone i fotonbältet utgående energispiral. Under två perioder på cirka 2000 år vardera passerar vi genom det breda fotonbältet och befinner oss därmed mellan ute i den galaktiska natten. Vad säger våra astronomer om det?

Så avslutar vi med några fakta om Etablissemangets systematiska mörkläggnings av UFO-fenomenet, något som jag hoppas kunna återkomma till. Är man kanske rädd för att den nuvarande orättvisa makt- och rikedomssstrukturen på vår planet skall kollapsa, om folk får veta, att det finns mycket bättre och finare världar långt ute i rymden?

Jag hoppas kunna fortsätta med denna unika informationsverksamhet även nästa år, men skulle då gärna se, att alla läsare, som har möjlighet därtill, försöker värva någon ny prenumerant!

SUNE HJORTH

Vår planets historia

Historisk kunskap om den planet, som vi har att leva vårt liv på, är givetvis väldigt viktig, och det gäller inte minst den avlägsna forntid, som vi tyvärr fått en mycket ofullständig och ibland en ren falsk bild av. Att vi är avkomlingar av kolonisatörer från rymden och inte utvecklats från jordiska apor, är sålunda en sanning som fortfarande undanhålls skolans elever, eftersom den etablerade vetenskapen hittills inte tagit den på allvar.

Inte heller får man veta, att det för mycket länge sedan funnits civilisationer på Jorden, som åtminstone vetenskapligt-tekniskt varit utvecklade till en långt högre nivå än dem i dagens värld, civilisationer, som den ena efter den andra gått under, både genom kosmiska katastrofer och genom teknologiskt avancerade krigshandlingar!

Hur kan jag påstå det? Jo, som självständig och kritisk tänkare har jag gjort det som alla vi nutidsmänniskor borde ha gjort vid det här laget efter måttet av vars och ens förmåga, nämligen tagit del av alternativ information utanför de av Etablissemangets godkända tankebanorna. Det rör sig framför allt om informationer, som av välsinnade utomjordingar meddelats utvalda kontaktpersoner och sedan publicerats.

Enligt uppgifter från sirianskt håll har det till exempel redan två miljoner år före vår tid funnits en högtutvecklad mänsklig koloni på Jorden vid namn Hybornea eller Hyperboréen, som senare tiders greker kallade detta rike. Det var människor som utvecklats i Vega-systemet i Lyrans stjärnbild och för fyra miljoner år sedan bildat ett galaktiskt förbund för inbördes hjälp och försvar. Det hade nämligen förekommit väldiga kosmiska krig mellan dessa människor och de reptoida intelligenser, som med ensamrätt ville dominera hela Vintergatan. Båda parterna förfogade över stora flottor av rymdskepp.

Hur gick det då för Hyperboréen? Jo, den lyransk-sirianska civilisationen blomstrade i cirka en miljon år, och hade också kolonier på Mars och Venus. För en miljon år sedan överfölls de samtliga av reptoider från Orion, som hade en egen koloni på planeten Maldek mellan Mars och Jupiter.

Hyperboréen förstördes genom en rad attacker, som utplånade allt utvecklat mänskligt liv, och detsamma skedde på Mars och Venus. Vid angreppen på dessa båda planeter förlorade Mars det mesta av atmosfären och vattnet, medan Venus blev totalt obeboelig genom en het och tryckande atmosfär.

I tiotusentals år behärskade reptoiderna hela solsystemet, med planeten Maldek som en utpost och huvudbas under det pågående galaktiska kriget. Men Galaktiska förbundet planerade att driva ut de reptoida inkräktarna ur vårt solsystem och utnyttjade därvid en säregen, ursprungligen från Sirius kommen planet, av sumererna kallad *Nibiru*. Den var fyra gånger så stor som Jorden, med en omloppstid av 3.600 år på sin vidsträckt omloppsbana i motsatt riktning till de andra planeterna. Vid dess perihelium (passage nära Solen) påverkades dess bana på ett sådant sätt, att den kom alltför nära Maldek. Denna planet sprängdes därvid i de småbitar, som i dag utgör det s.k. asteroidbältet.

Detta alltså enligt sirianska uppgifter. Plejadierna har gett en något annorlunda version beträffande den söndersprängda planeten, som de kallar Malon eller Malona. De menar också, att planetsprängningen skedde hundratusentals år senare, vilket dock kanske inte behöver värda oss alltför mycket huvudbry.

För cirka 900.000 år sedan kunde i varje fall Galaktiska förbundet enligt sirianerna åter kolonisera Jorden efter att ha erövrat reptoidernas kolonier. Man beslöt därvid att den nya bosättningsens centrum skulle ligga på den stora ökontinent i Stilla havet, som under sin existens kallades *Lemurien*. Från detta moderland med dess humana grundprinciper för civilisationen spred sig för c:a en halv miljon år sedan mänskliga kolonisatörer över hela planeten och bildade dotterkolonier, såsom *Atlantis* på den nu likaledes försvunna ökontinenten i Atlantiska oceanen, *Yü* med centrum i nuvarande Gobiöknen i Kina samt en egyptisk-mesopotamisk koloni.

I det liksom moderlandet vetenskapligt-tekniskt högt utvecklade Atlantis, som jämte de andra lemuriska kolonierna för c:a 50.000 år sedan blivit ett självständigt rike med fria händer att sköta sina egna angelägenheter, började de styrande så småningom drivas av en ambition att skaffa sig världsherravälde i stället för att i samförstånd med andra skydda vår planets miljö och skapa goda livsbetingelser för alla.

Enligt sirianerna hade de atlantiska maktsträvorna allierat sig med likasinnade utbrytare från Plejaderna och vissa andra grupper i rymden, som önskade påtvinga vårt solsystem ett hierarkiskt styre. Inga av dessa bundsförvanter levde efter den lemuriska civilisationens hävdvunna rättesnöre om att tjäna mänskligheten genom att höja den egna medvetenhetsnivån, utan bara var inställda på att tillfredsställa sin själviskhet och maktlystnad.

Här kan man undra om det inte var de reptoida intelligenserna från den 4:e dimensionen, som med sin gestaltskiftande förmåga och känslolånga läggning redan vid denna tid hade lyckats infiltrera sig bland jordmänniskorna och tillsammans med vissa hybridfamiljer tillskansa sig nyckelposterna i samhället. Det skulle i så fall lättare kunna förklaras, varför de styrande på Atlantis alltmer gick in för en centralisering av all makt, och inte skydde några medel för uppnåendet av detta syfte.

För dessa maktgalningar gällde det först och främst att genom en överraskande attack förgöra det efter mer demokratiska principer styrda moderlandet Lemurien. För bara cirka 25.000 år sedan skall de enligt sirianska uppgifter också ha lyckats med en av världshistoriens värsta krigsförbrytelser.

En kring Jorden kretsande liten måne skall man med hjälp av strålskepp ha dragit ner mot vår planet och fått att explodera i rymden ovanför Lemurien. När fragmenten av den söndersprängda månen träffade det utsedda målet på jordytan, uppstod väldiga vulkanutbrott. De gasfyllda håligheterna under kontinentens yta imploderade, och den sjönk till största delen ner under Stilla havets yta!

Efter förintandet av Lemurien var det dags att få de övriga stora rikena på Jorden att acceptera den atlantiska hegemonin och dessutom ändra styrelseskicket i hierarkisk riktning, om de ville behålla ett visst mått av självständighet. Det egyptisk-mesopotamiska riket böjde sig, men det östliga riket Yü, som reagerat mycket starkt på förintelsen av moderlandet, satte sig till motvärn och krävde till och med att Atlantis skulle be om ursäkt för och avbryta sina våldshandlingar. Atlantis och dess allierade förstörde då riket Yü och dess huvudstad ovan jord i ett förödande angreppskrig, vilket tvingade de överlevande att i fortsättningen hålla sig i Jordens inre, i det rike som kallades Agartha och dit även överlevande lemurianer tidigare tagit sin tillflykt!

Atlantisledningens strävan att organisera alla de jordiska samhällena efter den privilegierade maktelitens strukturmodell i stället för efter den gamla lemuriska gemenskapsmodellen väckte emellertid mycken ovilja på många håll och ledde till inbördeskrig och uppror på olika håll i världen under den följande tiotusenårsperioden efter Lemuriens undergång.

För att stabilisera sin makt över de breda folklagren kom de härskande på knepet att utnyttja människors godtrogenhet genom att indoktrinera dem med religiösa trosdogmer. Undersåtarna skulle inbillas, att den härskande klassen och dess ledare i själva verket hade fått sin makt från med övernaturliga krafter utrustade gudar, som det gällde att hålla sig väl med, och vilkas vilja klargjordes av prästerskapet. Metoden att kontrollera befolkningens stora flertal med religionens hjälp har med framgång tillämpats under årtusenden, ända till vår egen tid!

Men många i det uppväxande släktet började bli trötta på den styrande makteliten. I Atlantis bildades en oppositionsrörelse, som hävdade att deras regim hade gjort fiasko och öppet krävde en återgång till den gamla lemuriska ordningen. De totalitärt sinnade krävde å sin sida bestraffningar av de oliktankande, vilket ledde till en period av inkquisition och tortyr, ungefär som på medeltiden.

Alla misstänkt oppositionella förvisades slutligen till ett rike, som kallades *Jonien* och omfattade hela sydöstra Europa inklusive Grekland och Italien. Där skulle de få stanna, till de gjort avbön och underkastat sig det atlantiska rådets överhöghet.

Bland de förvisade fanns emellertid inte bara tidigare medlemmar av den styrande eliten utan också ledande vetenskapsmän och andra personer som bestämt sig för att även i Atlantis få fram en regering av samma typ som den gamla lemuriska. Där hade de bildat en hemlig motståndsrörelse, som öppet framträdde med en så kallad osiriuskult, till minne av de män från Sirius, som haft uppgiften att överföra den mänskliga civilisationen till Lemurien.

För drygt 11.500 år sedan fick denna Osirius-rörelse en avgörande politisk betydelse, därför att den bland sina sympatisörer räknade ingen mindre än självaste kungen i Atlantis, Atlas. Denne hade t.ex. en son, som han gett namnet Osiris och anförtrött många viktiga uppgifter vid hovet.

Det styrande rådet hade vid det här laget kommit fram till, att Osirius-rörelsen måste stoppas, och att det bästa sättet var att helt enkelt förintat det farliga Jonien genom ett angrepp av samma slag som det mot Lemurien. Rådet började därför konspirera med de plejadiska utbrytarna om att föra ned en andra mindre måne med hjälp av strålskepp och få den att sprängas över Jonien.

På grund av sin vetenskapliga kunskap hade jonierna emellertid utvecklat ett varningssystem, vilket gjorde det möjligt att kartlägga rörelsen av varje liten måne, som kunde användas till att förintat dem. När de så upptäckte, att himlakroppen närmade sig, lyckades de med sin egen strålning avlänka den, så att den i stället sprängdes ovanför Atlantis!

Detta är alltså den sirianska versionen av den ohyggliga katastrof, som på grund av somligas sjuka maktbegär drabbade vår planet för 11.500 år sedan och ledde till många miljoner människors undergång. Nästan hela ökontinenten sjönk ner i Atlantens djup, och det som vi i dag ser som ögruppen Azorerna torde utgöra de mest höglänta delarna av det forna Atlantis. Huruvida det gick till riktigt på det här sättet, får vi kanske aldrig full klarhet om, men mycket tyder på, att de sirianska uppgifterna kan vara sanna.

Före katastrofen skall kung Atlas ha skickat sin äldste son Osiris samt dennes syster och maka Isis för att överta regeringsmakten i det stora egyptiska rike, som tidigare hade bildats i Afrika och Mellanöstern, och som vid den här tiden provisoriskt styrdes av Set, en yngre son till kung Atlas.

Set var anhängare av den hierarkiska atlantiska maktstrukturen, medan Osiris sympatiserade med den mer demokratiska ordningen i Lemurien. Mellan bröderna uppstod därför svåra motsättningar. Enligt den historiska myten blev Osiris på ett listigt sätt dödad av sin bror, som temporärt övertog regeringsmakten. Men den laglige tronföljaren var Horus, son till Osiris och Isis, och denne skulle vid vuxen ålder som befälhavare över en armé ta revansch för sin faders död. Enligt de sirianska uppgifterna planerade Set att med hjälp av de trupper han förflyttat till Mesopotamien - vid denna tid en del av det egyptiska riket - angripa den armé, som Horus posterat på Sinaihalvön.

Men den nye kungen fick hjälp av en oväntad bundsförvant. I nordöstra Indien hade det underjordiska riket Agartha etablerat ett rike på jordytan igen under fursten Rama. Denne kom Horus till undsättning med sin luftflotta av elektro-magnetiska strålskepp. I ett väldigt slag i östra delen av Sinaihalvön besegrades Sets trupper och han själv stupade. Självfallet står det ingenting att läsa i våra historieböcker om dessa händelser för drygt 11.000 år sedan, även om gamla minnen av dem återges i litterära sanskritverk som *Ramayana* och *Mahabharata*.

Vad som hände under de följande 5000 åren, vet vi heller inte mycket om, men konflikterna fortsatte under hela denna tid. De plejadiska utbrytarna - kanske med de gestaltskiftande reptilgudarna och deras hybridfamiljer i ledningen - var ju fortfarande en stor maktfaktor. När de ständiga krigen mellan dåtidens tekniskt högutvecklade riken hotade att ödelägga stora delar av civilisationen, skall maktbarnen för att få slut på den senaste kraftmätningen för cirka 6000 år sedan ha tillgripit en stridsmetod av det mest ödesdigra slag, anfall mot fiendernas kristalltempel i syfte att få det dubbla firmamentet ovanför dem att kollapsa!

Som framgick av en artikel om "gudarna" från rymden i UFO-KONTAKT nr 2 1998, skall vår planet i förntiden ha varit försedd med två lager av fruset vatten på fem respektive elva kilometers höjd. Detta firmament hölls på plats genom energistrålningen från ett nätverk av kristalltempel och hindrade skadlig strålning från solen eller världsrymden att tränga ner till jordytan, samtidigt som det skapade ett underbart klimat överallt!

Varje stridande part räknade bara med att åstadkomma en översvämning på motståndarens område, men olika kristalltempel råkade anfallas samtidigt från båda lägren, så att det dubbla firmamentet kollapsade och hela världen dränktes efter 40 dagars oavbrutet skyfall i en väldig syndaflod. Av de cirka 64 miljoner människorna tros mindre än 2 miljoner ha överlevt!

Denna katastrof fick enorma återverkningar på de överlevande. Inte bara förstördes det underbara klimatet för oöverskådlig tid, utan människorna utsattes i fortsättningen för så mycken skadlig strålning från rymden, att deras levnadsålder steg för steg sjönk till en bråkdel av vad den tidigare hade varit. Även kroppsstorleken minskade undan för undan till den vi nu är vana vid.

Återuppbyggnaden av den mänskliga civilisationen under det 4:e årtusendet f. Kr. organiserades av den plejadiska utbrytarelinen i det hierarkiska styrets tecken. När vattnet dragit sig tillbaka, upprättades nya kolonier på fyra olika ställen: 1) i det mesopotamiska området, som kallades *Sumerien*, 2) i det mellanamerikanska området, 3) i nordvästra Indien och centrala Kina samt 4) i Egypten. Styrelsesättet föredro dock vissa variationer beroende på de olika utgångslägena.

I Sumeriens hierarkiska maktstruktur fungerade de plejadiska utbrytarna som övervakande gudar. Den skapelsemyt som man genom prästerskapet prackade på befolkningen skulle förklara, varför dessa gudar måste vördnadsfullt dyrkas och deras bud och föreskrifter åtlidas.

I Egypten kunde en som gudomlig betraktad farao utfärda dekret och se till att de gamla lemuriska hemligheter om teknologi och historia hemlighölls för de överlevande. De i Centralamerika återuppbyggda civilisationerna kom så småningom att återspegla utbrytarnas hierarkiska maktstrukturer såväl som deras kulturreligiösa myter. I Indien och Kina kunde man genom att göra ändringar i de i temlen bevarade skrifterna efter hand sammansmälta de kulturella traditionerna från Ramas tid med de plejadiska utbrytarnas.

Efter den första perioden av återuppbyggnad skulle otaliga krig föras mellan statsstater och sedermera allt större riken under de följande årtusendena av hierarkiskt styre. Ingen form av olydnad mot de nya gudarna tolererades, och kungliga familjers gudomliga rätt att enväldigt härskas inpräntades i det som arbetsslavar och på en låg medvetenhetsnivå hållna folket.

Genom ett ingripande av det välsinnade plejadiska stjärnförbundet - kanske under det 14:e århundradet före vår tideräkning - skall förutsättningar ha skapats för en viss förbättring i jordmänniskans situation. Försvagandet av den plejadiska utbrytargruppens maktställning sägs ha möjliggjort för åtminstone några människor att under det följande årtusendet höja sin medvetenhetsnivå och genom ökade kunskaper på olika områden bana väg för nya och bättre relationer människor emellan. En andlig förkunnare som *Buddha* känner vi ju till från den tidens historia, liksom den grekiske filosofen *Sokrates* och hans tänkande landsmän - för att inte tala om *Jesus* (*Esu Immanuel*)!

Som vi vet, har möjligheten till mänsklighetens positiva utveckling på den här planeten ännu långt ifrån förverkligats. Medan den vetenskapliga och tekniska utvecklingen gjort stora framsteg under de båda senaste århundradena, är vi fortfarande oerhört underutvecklade andligt sett och låter oss styras av materialism och själviskhet, maktbegär och vinningslystnad.

I den tidigare omnämnda boken "*You Are Becoming A Galactic Human*" av de med rymdintelligenserna från Sirius kommunicerande *Virginia Essene* och *Sheldon Nidle* får vi veta, att sirianerna under lång tid har velat hjälpa ingripa i de mänskliga förhållandena på Jorden. De har försökt lära oss, att det finns enormt mycket bättre alternativ till våra nuvarande hierarkiska maktstrukturer och exploaterande ekonomiska system.

Vissa framsteg har gjorts beträffande det sätt på vilket människorna behandlar varandra, men hittills endast i en mycket liten skala. De organiserade krigiska massmord och härmed sammanhängande ödeläggelser som ägt rum enbart under det senaste århundradet är till omfattningen betydligt större än motsvarande barbariska handlingar under forntiden.

Men detta betyder inte, att vi är dömda till att gå mot en oundviklig katastrof, det gäller bara att utnyttja den potential till bättre och positivt tänkande, som vi alla har. Enligt våra rymdvänner är vi till och med på väg att återskapa en fullt medveten civilisation, och det är de beredda att hjälpa oss med. "*Nu är tiden kommen för alla jordmänniskor*", säger de, "*att komma ihåg sin sanna historia och kräva tillbaka det arv av full medvetenhet, som de förtjänar!*"

Visst kan det tyckas, som om alltför många låter sig manipuleras av medias skeva nyhetsförmedling och matas med diverse underhållning utan att ägna en tanke åt frågan, hur ett för alla fint och bra samhälle borde organiseras. Men troligen får allt flera klart för sig, att finansmagnaternas enorma privilegier i våra roffarkapitalistiska samhällen med stor fördel kan ersättas av ett system byggt på frihet och ekonomisk rättvisa. Då blir vi snart mogna för den glädjefyllda framtid på vår planet, som våra rymdvänner ställer i utsikt för oss!

SUNE HJORTH

Utomjordingars flygande farkoster

När den utvalde kontaktpersonen, schweizaren *Eduard Meier*, för 25 år sedan togs upp i de plejadiska rymdvännernas elektromagnetiska strålskepp, fick han givetvis klart för sig, hur överlägsna dessa flygande farkoster var i jämförelse med de kemiskt bränsledrivna månraketer, som hade kommit till användning på Jorden under det föregående årtiondet.

Under kommunikationen med rymdvännerna kunde Meier förstås inte delges några närmare detaljer beträffande strålskeppens konstruktion, eftersom våra andligt underutvecklade jordiska makthavare då skulle kunna förvärva en avancerad teknologi och utnyttja den för tillfredsställandet av sitt maktbegär. Men han fick ändå veta en del om hur skeppen fungerade i förhållande till atmosfären och tyngdkraften och hur de framdrevs i närheten av vår planet.

Strålskeppen – man tänker då närmast på de farkoster av mindre storlek, som finns medtagna ombord på de större rymdskeppen – är under sin färd alltid omgivna av ett eget kraftfält, en så kallad strålskyddsskärm. Dess uppgift är att avleda inte bara luftens molekyler och större partiklar utan också tyngdkraften från själva skeppet, så att det varken påverkas av friktion eller graviterar mot Jorden.

Inne i farkosten råder endast dess egen normala tyngdkraft, och med sitt självständiga gravitationsfält kan den friktionsfritt flyga igenom atmosfären med mycket stor hastighet. Eftersom planetens dragningskraft inte längre påverkar den, känner sig också de ombordvarande lika normala och obesvärade, som om de befunde sig nere vid jordytan!

Ett sådant här strålskepp kan även fungera som en flygande ubåt, det vill säga dyka rätt ner i havet och så smaningom upp i atmosfären igen! Detta har inte bara observerats av personal i den amerikanska marinen utan även personligen upplevts av smalänningen *Ante Jonsson*, som inte bara fått besöka sina utomjordingars hemplanet utan också två av deras undervattensbaser på Jorden!

Som beskrivs i vår gemensamma bok *"Fantastiska resor med UFO"*, togs Ante vid det ena tillfället (sommaren 1985) ner på havsbotten, där piloten ur en byggnad med två stora hangarer troligen hämtade något slags uppladdat batteri för sitt strålskepp. Det andra besöket på havsbotten ägde rum i början på september år 1988, alltså endast ett par år före Sovjetunionens sammanbrott. Nere i den basen kunde han med egna ögon genom ett fönster i en jättestor grottas inre vägg se någon sorts raketer, som demonterades i anläggningens verkstad. Enligt rymdkvinnan *"Jenny"* rörde det som raketer, vilka skulle ha kunnat framkalla ett kärnvapenkrig, om de inte hade blivit omhändertagna av våra rymdvänner. Kanske var välsinnade utomjordingars ingripande, som vi har att tacka för att det tredje världskriget inte redan har brutit ut!

Vid båda tillfällena kunde piloten obehindrat ta sig ut ur farkosten genom en dörr som öppnade sig utan att en droppe vatten trängde in. Förklaringen måste väl vara den, att både farkosten och piloten var omgivna ett kraftfält, som trängde undan vattenmolekylerna och höll dem på behörigt avstånd!

Vad själva framdrivningen av strålskeppen beträffar, så har det normala länge varit så kallad *ljusemission*, varmed avses utsändande av högkoncentrerade ljusknippen. De modernare plejadiska strålskeppen har emellertid varit utrustade med så kallad *antigravitationsdrift*, varigenom man tycks utnyttja den planetariska tyngdkraften på ett omvänt sätt.

Enligt den med Meier kommunicerande rymdkvinnan *Semjase* är gravitationen av elektromagnetisk natur, knuten till massan (materiëmängden) fast den består av två enhetliga men motsatta krafter. Den kan på så vis under olika förutsättningar verka antingen tilldragande eller bortstötande. Att en planet drar till sig föremål och partiklar hänger inte bara samman med planetens täthet utan även med att den är relativt varmare än den omgivande rymden. Tydligen kan man i strålskeppen på något sätt åstadkomma sådana förutsättningar i omgivningen, att det går att utnyttja gravitationens bortstötande effekt!

De mindre strålskeppen är alltså speciellt anpassade för snabba färder inom eller utanför en planets atmosfär. För färder ute i världsrymden användes de betydligt större rymdskeppen, och för detta ändamål räcker det inte med enbart ljusemissions- eller antigravitationsdrift.

De oerhörda avstånden i universum kan endast betvingas genom ett drivsystem som möjliggör förflyttning med en hastighet som är flera miljoner gånger högre än ljusets. Men detta kan först träda i funktion vid uppnåendet av ljusets hastighet. Detta innebär, att det stora rymdskeppet måste vara utrustat med två drivsystem, dels det normala, för färder långt under eller ända upp till ljusets hastighet, dels ett drivsystem för de hypersnabba förflyttningarna, som brukar kallas *takhyondrift* (från det grekiska ordet *takhýs*, som betyder snabb).

Hur takhyoner alstras och utnyttjas av rymdskeppet är ännu så länge en hemlighet, men vi har fått veta att när vid uppnådd ljushastighet det hypersnabba drivsystemet kopplas på, så bryter man in i *hyperrymden*, där all massa vidgas i förhållande till den tilltagande hastigheten och rummet och tiden i vår mening upphör att existera. På det viset kan man på en bråkdel av en sekund förflytta sig över avstånd på otaliga ljusår!

Påkopplingen av det hypersnabba drivsystemet får endast ske långt ute i rymden, på minst 153 miljoner kilometers avstånd från närmaste planet, annars riskerar man att denna dras med ut i hyperrymden. Men detta avstånd kan genomkorsas med det normala drivsystemet på ett ögonblick, om man har ett rymdskepp som kan neutralisera eller paralysera tiden på något sätt redan före hypersprånget genom att i rymden fram till transmissionspunkten skapa en *tidlösekanal*.

Som framgick av artikeln "*Tidernas långresa*" i UFO-KONTAKT nr 2, 1996, fick Eduard Meier i juli 1975 tillfälle att från Semjases strålskepp med egna ögon se det gigantiska moderskeppet ute i rymden. Dess centrala del var ett klot, vars diameter uppgick till drygt 17 kilometer! När de genom en stor öppnad lucka i klotets nedre del hade tagit sig in i hangaren, fick Eduard veta, att det väldiga rymdskeppet var liksom en flygande stad med plats för en befolkning på 143 000 invånare. Allt som behövdes för livets uppehålle fanns med ombord, odlingar av vegetariska livsmedel samt bostäder och mycket annat.

Det här moderskeppet, med vilket de på kort tid kunde färdas miljarder ljusår och genomkorsa hela vårt universum, hade de bara fyra år tidigare fått ritningar till av Askets folk i det angränsande DAL-universum. Det representerade höjdpunkten av all existerande ingenjörskonst, och skepp som detta användes bland annat för vakthållning mot mindre välsinnade utomjordiska intelligenser!

SUNE HJORTH

Fakta om universum enligt rymdvännerna

Vid mer än ett samtal med den plejadiska rymdkvinnan *Semjase* ville kontaktpersonen *Eduard Meier* veta mer om vårt universums beskaffenhet och uppkomst. Vad är egentligen materia för något, och hur har alla dessa materiella föremål i rymden – galaxer, solar, planeter och så vidare – en gång uppstått?

Materia, framhöll *Semjase*, är ingenting annat än förtätad energi, och den kan åter upplösas till energi i annan form, antingen till följd av naturliga processer eller med hjälp av speciell apparatur. Rymdkvinnan gav inga konkreta exempel, men vi vet ju alla, vad som hände med hundratusentals invånare i ett par japanska städer, när *Robert Oppenheimer* och hans forskarlag i ett hemligt USA-projekt år 1945 hade kommit på, hur man genom klyvningsprocessen av uran i atombomber skulle kunna åstadkomma ohyggliga effekter av tryck, strålning och hetta.

Enligt den här plejadiska informationen är materien en produkt av de till ljusflingor förtätade andliga energier, som sägs utgöra vårt universums väldiga centrum. Dessa energier skall ha klumpat ihop sig, förtätats till gasatomer och slungats ut ur centrum i form av stora galaktiska moln. Under sina kringvirvlande rörelser skall gasatomerna ofta ha kolliderat med varandra, kluvits på ett naturligt sätt och bildat grundämnen med olika kombinationer av sina mindre beståndsdelar.

I de galaktiska molnens centra – deras centralsolar om man så vill – skall under årmiljardernas gång massor av materia ha klumpat ihop sig, upphettats, rakat i rotation och därefter de slungats ut i den kalla rymden. Där har så materien ytterligare förtätats till solar och planeter, och på fasta himlakroppar av lämplig beskaffenhet har så småningom utvecklats organismer och levande varelser.

Jorden rör sig som bekant runt Solen, även om den katolska kyrkans heliga inkquisition lät bränna Giordano Bruno levande på bål för att han var av den åsikten. Men hur är det med hela vårt solsystems rörelser i rymden?

Information härom kan inhämtas i boken "*Visioner från Plejaderna*" av astrologen *Barbara Hand Clow*, som mottagit kanaliseringar från bland annat *Satya*, ansvarig för biblioteket vid *Alkyone*, den stora centralstjärnan i stjärngruppen Plejaderna.

Vår sol är enligt denna information sammanlänkad med Plejaderna genom en sig ständigt vidgande spiral av stjärnljus, som strålar ut från *Alkyone* genom stjärnorna *Merope*, *Maya*, *Elektra*, *Taygete*, *Kelaine* och *Atlas*, tills den slutligen når en åttonde, mycket avlägsen stjärna, *Solen*. De bestrålade stjärnorna med deras egna planetsystem kan på det viset hållas samman och fås att kretsas i vissa bestämda och i nämnd ordning vidgade omloppsbanor inom energispiralen från *Alkyone*!

Detta låter fantastiskt, men blir kanske begripligt genom en nödvändig kompletterande information. Från galaxens centrum utgår nämligen ett antal elliptiska *fotonbälten* i rät vinkel mot den horisontella galaxens översida, för att så småningom återvända på dess undersida. Centralstjärnan *Alkyone* befinner sig hela tiden i ett sådant fotonbälte och matas alltså med enorma mängder energi, som tydligen gör det möjligt att påverka andra stjärnors rörelser!

Vad menas då med en *foton*? Det är ett kvantum elektromagnetisk ljusenergi utan massa och elektrisk laddning, men med en oändligt lång livstid. Den uppstår på det viset, att en partikel av materia – såsom en negativt laddad *elektron* – kolliderar med en motsvarande partikel av antimateria – en positivt laddad *positron*. Kollisionen upplöser då de båda polariserade partiklarna i ljus!

Den från galaxens centrum kommande fotonenergin, som från den plejadiska centralstjärnan *Alkyone* i form av en allt vidare ljusspiral i tur och ordning vidarebefordrats till de övriga nämnda stjärnorna, sägs nu föra dessa i ett sådant kretslopp, att de två gånger per varv måste passera rätt igenom det lodräta, ringformade fotonbältet. Detta är så brett, att vardera passagen tar drygt 2000 år!

De båda stjärnorna efter *Alkyone* (det vill säga *Merope* och *Maya*) med sina relativt trånga kretslopp är i stort sett lika länge ute i "den galaktiska natten" som inne i fotonbältet. De fyra följande stjärnorna, *Elektra*, *Taygete*, *Kelaine* och *Atlas*, är i stigande utsträckning längre ute än inne.

Vad den avlägsna *Solen* beträffar, så är den mer än sex gånger så länge utanför som inne i fotonbältet. Hela kretsloppet tar nämligen bortåt 26.000 år! Efter det förra inträdet i fotonbältet i början av *Lejonets* tidsålder för bortåt 13.000 år sedan, har vi alltså under nära 11.000 år befunnit oss i den galaktiska natten men kommer nu ännu en gång in i fotonbältet, där vi kommer att stanna under *Vattumannens* drygt 2000-åriga tidsålder!

För att lättare kunna beskriva var solen befinner sig under årets olika tider har man som bekant indelat området utmed ekliptikan, solens skenbara omloppsbana på himlavalvet, i tolv delar, benämnda efter olika stjärnbilder. På grund av den jordiska rotationsaxelns lutning mot den jordiska omloppsbansens plan förändras ju under årets lopp solens skenbara rörelse på himlavalvet, sedd mot stjärnhimlens bakgrund.

Men när den astronomiska vetenskapen talar om en 26.000-årig cykel, indelad i tolv perioder avser man därmed något helt annat, nämligen den så kallade *precessionscykeln*, den långsamma förskjutningen av solens vårdagjämningspunkt på ekliptikan. Vad den i sin tur beror på, är att Jordens rotationsaxel inte endast lutar drygt 23 grader mot omloppsbansens plan utan också som en snurra utför en långsam kretsrorelse. På bortåt 26.000 år fullbordar den till himlavalvet tänkta förlängningen av jordaxeln sålunda en kretsrorelse runt himlavalvets tänkta nordpol!

Är detta bara en tillfällighet? Kan det inte tänkas, att *precessionscykeln* bara är en effekt av de krafter, som fått hela solsystemet att röra sig i *Alkyone*-spiralen? En rörelse alltså, som våra astronomer veterligen inte känner till, trots att den enligt ovannämnda uppgifter faktiskt äger rum, och kan bli av stor betydelse för mänskligheten redan under den allra närmaste framtiden!

Här bör kanske inflikas, att vårt solsystem tillsammans med de plejadiska och sirianska systemen gemensamt deltar också i en annan kosmisk rörelse, den runt vårt galaktiska centrum, som väl också roterar i samma takt. Det kretsloppet tar cirka 225 miljoner år, och är kanske därför av mindre intresse.

Vad kommer det då att innebära, att vårt solsystem redan är på väg in i fotonbältet? Att det kan bli stora följder för mänskligheten av kosmisk betydelse är klart, men blir de i så fall positiva, negativa eller bådadera?

Den viktigaste positiva effekten kan bli en betydande höjning av många människors medvetenhetsnivå genom en snabbare vibration av energin i deras kroppar. Detta skulle i så fall betyda en chans till frigörelse från den manipulering av deras tänkande, som de har blivit utsatta för av våra jordiska makthavare, vilka i sin tur styrs av de otrevliga reptoida intelligenserna från rymden. Enligt Barbaras bok är alla de som arbetar inom institutioner i stil med Vatikanen, hemliga samfund, banker, mediaimperier, regeringar och skolsystem agenter för dessa negativa utomjordingar, ifall de inte är medvetna om deras vibrationer och vägrar att gå deras ärenden.

De gudar som en gång kom ner till Jorden i syfte att förslava och utnyttja människorna för sina egna syften har inte bara lyckats beröva dem tilltron till sin egen tankeförmåga och kreativitet utan också utlöst en massa föroreningar i deras känsloliv, som lett till sjukdomar, krig och elände. Fotonenergin skall nu kunna hjälpa oss att göra oss av med dessa emotionella föroreningar, skänka kraft åt vår kreativitet och förbättra vårt tänkande!

En mänsklighet på en högre medvetenhetsnivå, frigjord från sina manipulerares påverkan, är väl det sista dessa vill se, och det finns givetvis en risk för att den positiva utvecklingen avlöses av blodiga konflikter i en ännu större skala än den vi blivit vana vid. De privilegierade makthavarna kan tänkas göra allt för att påskynda upprättandet av den totalitära Ny Världsordning, som sedan länge planerats.

Men även svåra provningar av annan art kan förväntas vid inträdet i fotonbältet. I boken *"You are Becoming a Galactic Human"* av Virginia Essene och Sheldon Nidle förutspås rent av, att alla våra nuvarande elektriska apparater helt enkelt kommer att sluta fungera och behöva ersättas av en helt ny apparatur för kraftförsörjning, byggd på fotonenergi!

Denna energiform, vars utnyttjande vi kommer att få hjälp med av våra rymdvänner, blir visserligen enormt mycket bättre än den olja och kärnkraft, som vi nu i vissa finansmagnaters intresse förstör vår miljö med, men övergångstiden kan bli rätt så besvärlig. Ju bättre förberedda vi är på de förändringar vi nu står inför, desto större chanser har vi att utvecklas till den mönsterplanet i universum, som vi har varit avsedda att bli!

SUNE HJORTH

Etablissemangets mörkläggning av UFO

Mediamanipulerade, aningslösa människor i USA och andra "demokratiska" stater på Jorden fattar givetvis inte, hur systematiskt de förs bakom ljuset av penningmaktens redskap i press, radio, TV och undervisningsväsende genom att undanhållas åtskilliga fakta av stor vikt för dem själva och deras liv på den här planeten. Mörkläggningen av UFO-fenomenet är bara en del av denna skumma hantering!

Efter de allierades fruktansvärda krigsförbrytelser mot civilbefolkningen under andra världskriget genom att fälla spräng-, brand- och atombomber över sina motståndares städer, måste utomjordiska observatörer - och inte minst våra rymdvänner - har blivit ganska oroliga för vad vi egentligen håller på med. Antalet UFO-observationer under de följande åren ökade i varje fall i mycket hög grad.

Några av de "flygande tefaten", som man kallade dem, störtade till och med under sina rekognosceringsturer och bärgades av det amerikanska flygvapnet. Det mest kända fallet var störtningen i New Mexico, i början av juli 1947. Ett utomjordiskt strålskepp träffades troligen av blixten under ett häftigt åskväder nordväst om staden Roswell, varvid en hel del bitar av det slungades ner på marken. Själva farkosten störtade först ett antal mil längre västerut i trakten av Socorro.

Om USA hade varit en verklig demokrati, skulle man givetvis genom massmedia ha underrättat allmänheten om denna sensationella händelse. Medborgare i ett demokratiskt samhälle har självfallet rätt att få vetskap om så intressanta saker. Men eftersom de amerikanska medborgarna lever under penningmaktens diktatur och mediaapparaten kontrolleras av en klick enormt rika och mäktiga finansmagnater matades de i stället med lögnaktiga bortförklaringar.

När den lokala flygflottiljen vid Roswell hade fått rapport om de nedslungade spillrorna och samlat ihop dem, meddelades i ett första pressuttalande, att man omhändertagit resterna av en störtad "flygande skiva", något som också återgavs i en del massmedia landet runt.

Men det dröjde inte länge, förrän det första pressmeddelandet enligt order från flygstaben dementerades i ett andra sådant, och nu kom man med der osanna påståendet, att det hade rört sig om en störtad väderballong. För att lura reportrar och fotografer uppvisades några rester av en sådan i stället för det omhändertagna materialet, som hade sänts vidare för undersökning till en annan flygbas.

Inte heller fick allmänheten veta något om det allra viktigaste, bärgningen av det längre västerut störtade strålskeppet! Tidigt på morgonen den 3 juli hade det upptäckts av både en i Socorro bosatt ingenjör och ett gäng arkeologer, som sysslade med utgrävningar i trakten. De kunde konstatera, att det rörde sig om ett runt föremål, cirka 9 meter i diameter, samt liken av några småväxta grå varelser, av vilka ett par hade slungats ut vid störtningen!

Redan efter en kort stund kom det emellertid militärer till platsen och uppmanade de närvarande att avlägsna sig ur det nu avspärrade området. Av hänsyn till "nationens säkerhet" skulle de heller aldrig få berätta för någon om vad de hade sett, och man inpräntade i dem att det var deras patriotiska plikt att tåga om saken!

Vad som nu igångsattes var den största mörklägningsapparaten i Förenta Staternas historia. För att kunna hantera det hela inrättades 1947 på den hemliga världsregeringens order av president *Harry Truman* (frimurare av 33:e graden) en ny underrättelseorganisation, som kallades *Central Intelligence Agency* (CIA), ett centralt maktorgan, som folket inte hade något som helst inflytande över.

Under de närmast följande åren höll CIA och flygvapnet inne med all information om "*Unidentified Flying Objects*" (UFO), och trots att de rapporterade observationerna blev allt fler och bärgningar av störtade farkoster likaså, fick allmänheten inga som helst redogörelser från myndigheterna. Hemlighållandet var nödvändigt med hänsyn till "den nationella säkerheten", påstod man.

En som inte gillade hemlighetsmakeriet var Trumans försvarsminister *James Forrestal*. Han fann det oförsvarligt ur demokratisk synpunkt och menade att allmänheten hade rätt att få veta sanningen. När han började prata med några medlemmar av kongressen, uppmanades han av Truman att begära sitt avsked, men det räckte inte med det.

Sedan den avgångne försvarsministern tvångsintagits på ett av marinens sjukhus för påstådd nervkollaps och anhöriga förbjudits att besöka honom, förklarade hans bror den 21 maj 1949, att han tänkte hämta honom. Några CIA-agenter infann sig då följande dag i Forrestals rum i en övre våning och kastade ut honom genom fönstret ner på marken. Officiellt uppgavs det, att han begått självmord på grund av stress!

Före sin avgång kunde Truman i november 1952 genom presidentorder inrätta ännu ett hemligt maktorgan för den styrande eliten, *National Security Agency* (NSA). Denna nationella säkerhetsbyrå skulle ha till uppgift att dechiffrera utomjordingarnas meddelanden samt etablera kommunikation med dem i den mån det var möjligt. Den skulle också övervaka alla elektroniska sändningar världen över och handlägga olika rymdprojekt.

Den 1953 tillträdande presidenten, *Dwight David Eisenhower*, hade genom att han liksom de före honom installerade statsledarna backats upp av den superrika och ofantligt mäktiga finansfamiljen *Rockefeller* gjort en ovanligt snabb militär karriär under det andra världskriget och som de allierades överbefälhavare sett till att Stalin kunde lägga hela östra Europa under sovjetdiktaturen. Skapandet och finansierandet av det kommunistiska skräckväldet ingick ju som ett led i den hemliga planen för upprättande av en centraliserad Ny Världsordning under den internationella storfinansens ledning!

Hemlighetsmakeriet förstärktes nu genom en av generalstaben utfärdad förordning, enligt vilken ingen militär personal inom någon vapengren fick avslöja något om UFO. Den som så gjorde skulle kunna straffas med 10.000 dollar i böter eller upp till tio års fängelse. Som motivering för denna kränkning av medborgarnas fri- och rättigheter angavs som vanligt propagandafrasen om "hänsyn till den nationella säkerheten"!

År 1953 upptäcktes, att flera stora rymdskepp hade lagt sig i en bana högt ovanför Jordens ekvator, och de tillsatta signalexperterna lyckades få radiokontakt med dem. Man kom överens om att utomjordingarna skulle företa en första landning, så att man kunde få personlig kontakt, och en sådan kom också till stånd i sydvästra USA. Besökarna sade sig komma från stjärnan *Betelgeuse* i Orions stjärnbild, och det tycks ha varit en hel del reptoida intelligenser bland dem.

Under tiden hade välsinnade utomjordingar av samma människosläkte som vi landat vid en flygvapenbas i Florida och kommunicerat med representanter för USA:s regering. De varnade för de andra främlingarna och erbjöd sig att hjälpa till med vårt släktes andliga utveckling om vi så önskade. Villkoret var bara, att vi jordmänniskor avvecklar och oskadliggör våra kärnvapen. Däremot var de inte villiga att dela med sig av sina överlägsna tekniska kunskaper, eftersom vi var alltför andligt utvecklade för att rätt använda den teknologi vi redan hade.

Det vänskapliga erbjudandet avböjdes dock av USA-regeringen, som i stället arrangerade ett hemligt möte den 20 februari 1954 med de andra utomjordingarna på en flygvapenbas i Kalifornien, dit Eisenhower flögs. Här slöts nu ett minst sagt landsförrädiskt avtal med främlingarna bakom ryggen på den folkvalda kongressen.

I utbyte mot viss tefatsteknologi med mera skulle underjordiska anläggningar ställas till besökarnas förfogande, deras närvaro skulle hållas hemlig, och de skulle kunna få bortföra ett antal amerikanska medborgare för medicinsk undersökning och diverse genetiska experiment, under förutsättning att de inte skadades och återfördes till den plats, varifrån de blivit bortförda. Trots att det underjordiska samarbetet inte precis utvecklade sig så som USA-regeringen hoppades, har det sedan dess fortsatt fram till våra dagar!

Inom ramen för det topphemliga projektet REDLIGHT har man bland annat kunnat reparera och provflyga bärgade strålskepp vid en delvis underjordisk anläggning i Nevada, där åtskilliga hundratal utomjordingar varit sysselsatta, tillsammans med vetenskapsmän och CIA-personal. Vid provflygningarna förolyckades åtminstone i början ett antal piloter.

Redan 1955 blev det uppenbart, att främlingarna hade brutit mot avtalet. Stympade kroppar av både människor och djur påträffades runtom i landet, och en hel del av de bortförda medborgarna återfördes aldrig. Men mörkläggningen fortsatte, och i november 1955 tillsattes genom en hemlig presidentorder en högsta myndighet för att hantera UFO-frågan, den så kallade MJ-12-gruppen under ledning av *Nelson Rockefeller*. I denna topphemliga grupp återfanns förutom cheferna för CIA och FBI en rad medlemmar hemliga sällskap som *Skull & Bones* (*Dödskalle och Benknotor*) vid Yale-universitetet. Så fungerar alltså USA:s så kallade demokrati i verkligheten!

SUNE HJORTH

Min senaste bok **Rymdmänniskor på Jorden** handlar om den av makthavarna mörklagda utomjordiska närvaron på vår planet, sedd ur ett historiskt perspektiv. De plejadiska rymdvännernas beskrivning av sina nuvarande fina samhällen återges mot bakgrunden av missförhållandena i våra egna på grund maktbegär och vinningslystnad. Att Gamla testamentets "gud" var en härsklysten potentat från en plejadisk utbrytargrupp påpekas också, liksom att den korsfäste profeten från Nasaret var son till en plejadier i huvudgruppen!

Den i Nya testamentet nedsvärtade men faktiskt trofaste lärjungen Judas Iskariots berättelse om **Mästarens lära och liv**, en skrift som upptäckts i vår tid och av mig i andra hand översatts till svenska, utgjorde enligt professor James Deardorff förlagan till Bibelns förfalskade "Evangelium enligt Matteus". Den sensationella skriften finns fortfarande tillgänglig i ett antal exemplar.

Vardera boken kan beställas genom insättning av respektive 160 kr. och 120 kr. på mitt postgirokonto **10 07 85 - 5**.

SUNE HJORTH

SVERIGES UFO-FÖRBUND

I styrelsen:

Sune Hjorth (ordf)

Ivan Jonsson (sekr)

Olof Andersson (kassör)

UFO-KONTAKT

Kvartalstidskrift för studium av fakta angående utomjordiska flygande objekt samt främmande civilisationers närvaro på Jorden både förr och nu, organ för Sveriges UFO-förbund (SUFO).

ISSN 1103-6842

Redaktör och ansvarig utgivare är Sune Hjorth, Box 46, 851 02 Sundsvall, telefon och fax 060-61 33 24.

E-post: sune.hjorth@telia.com

Prenumerationsavgift: 120 kr (övrige Norden 140 kr).

Postgiro: 634 84 27 - 3 (Sveriges UFO-förbund).

Tidigare årgångar kan rekvideras till följande priser per årgång:
-92 /-93: 40 kr, -94 /-95: 60 kr, -96/-97: 80 kr; och -98 /-99: 100 kr.

Andreas Ohlsson
Kastrupgatan 6, 4 tr.
16441 KISTA

